

sisse panna; minge joofske teie kinnali jure
ja üttelge, et ta mo naese ja laste eest mur-
ret peab, ja minna sütan rohho põllema."
Wessi tulli pealikko silmi. Ja ta läks joofsk-
tes wälja. Ni pea, kui ta wälja olli sanud,
lendasid ka jubba wärrawad, innimesed ja
nende rammo taewa alla, ja tussid kui tuhk
ja narmad taggasi. Prantsussed ollid nüüd
silmapilk woidetud, ja kes neist weel ülle ja
ellusse jänud, neid woeti ennamiste wangi,
ja muist joofsid ka ärra, ja jätsid liina-woit-
misse senna paika. — Se Saksama soldat,
kes püski rohho põllema olli pannud, sai ka
omma surma; agga ta naene ja lapsed leid-
sid suurt armo ja hallastust.

Waat, mis teinud wanna rahwas

Hädä aial ilma peäl!

Olgo siis ka meie wahwas,

Kui on abbi tarwis teäl.

Waelane kül teggi tülgi:

Wahkis kaua liina al;

Agga se taal kahjuks tulli —

Õppetuseks rummalal'.

Armastagem süddamest
Ommad armsad üllema,
Zummal tassub iggawest
Keik, mis teind ka allamad.

Hina rahwa allandamisse seädussed.

Hiljoti kirjotas Wändra õppetaja Saks
kelest Eesti keele ja lastis Pernus Pormi
jures trükkida ühe pissefesse ramato, mis
Kina rahwa ramato nimme kannab, kus
Hina rahwast monne sannaga ühte ja teist
lühhidelt rägitaakse. Anname siin ka Hina
rahwast kaks kolm sanna, mis „Kina rah-
wa ramatus“ mitte ei olle.

Russagil mailmas ei olle iggapäises ellus
auandmisse ja allandamisse tembutamissi
woi kombid ni paljo, kui Hinamaal. No-
rem peab wannemat ja allam üllemat sanna
ja kombega nenda auustama, kui seädus käs-
tib, ja kes minno polest kas koggematta ef-
tib, saab 40 ehk 80 hopi jalla tallade pihta.
Wend ei tohhi wennale, egga suggulane sug-